

Pasin Palstat - viikko 25

”MOOSEKSEN LAKIIN JA PROFETTOIHIN VEDOTEN HÄN YRITTI TAIVUTTAA HEIDÄT USKOMAAAN JEESEKSEEN.” Apt.28:11-31

PAAVALI SAAPUU ROOMAAN

Olemme loppusuoralla apostolien teoissa ja erityisesti Paavalin monimuotoisessa matkassa. Päällimmäisenä mielessä soi usko ja sydämen asenne, joka sai Pyhän Hengen täyttämät apostolit toimimaan Jeesuksen mielenlaadun mukaisesti. He rakastivat, antoivat anteeksi, kävivät kyllä läpi kovia koettelemuksia ja kärsimyksiä, mutta eivät yksin. Jeesus oli heidän kanssaan ja he saivat rohkeutta, voimaa ja uudistuivat hengeltä ja mieleltä.

Apostolien teot jatkuvat. Itse asiassa Jumalan teot jatkuvat tämän päivän apostoleissa. Oletko sinä tämän päivän apostoli elämäsi keskellä? Voitko edesauttaa sitä, että evankeliumin sanoma tulee kuulluksi kaikille kansoille? Tiesithän, että evankeliumin työn osat eivät liity vain sananjulistajiin, vaan tarvitaan myös esirukoilijoita. Tarvitaan taloudellista tukea ja tarvitaan lähettäjiä, niitä jotka uskovat Jumalan työn jatkuvan tämän päivän apostoleissa.

Tiesithän, että Jumala ei tarvitse arvostelijoita, vähäteljiä, mitätöijä, oikeassa olevia omahyväisiä itseriittoisia riittämättömyyden kylväjiä. Jumala etsii aina uskoa - onko ketään, yhden yhtäkään - sellaista, joka laittaa elämänsä Herran varaan, toimii ja operoi uskossa - vastustajista huolimatta.

Pyhä Henki vuodatettiin apostolien tekojen alussa. Tämä voima teki uskovista Jeesuksen todistajia. Sen työn hedelmä on useiden ihmisten löytäminen Jeesuksen vapauttavan ristinsä veren alle. Tämä voima on ainut voima, joka saa yhä edelleenkin uskon sykkimään, sanan elämään ja se johtaa yltäkylläiseen elämään. Pyhä henki antaa myös rakkautta, viisautta, voimaa ja intoa. Ilman Pyhää Henkeä emme voisi vaeltaa voitaen. Ilman Hengen johdatusta eksyisimme ja erehtyisimme niin sanassa, kuin ajatuksissamme ja teoissamme. Tiesithän, että Jumala antaa aina Pyhää Henkeä sille, joka pyytää sitä! Varaudu toki siihen, että Pyhä Henki paljastaa kaiken lian ja saastaisuuden sydämessäsi. Mutta sehän tekee vaan hyvää - Jeesuksen vihmontaveren alla!

Luuk.11:13. ”Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljoo enemmän taivaallinen Isä antaa Pyhän Hengen niille, jotka sitä häneltä anovat!”

Apt.28:11. Kolmen kuukauden kuluttua lähdimme merelle laivassa, joka oli talvehtinut saarella. Laiva oli aleksandrialainen, ja sen keulassa oli Castorin ja Polluxin kuvat.

”Roomalainen upseeri Julius tunsi varmasti olonsa helpottuneeksi, kun viimeinkin päästiin jatkamaan matkaa. He olivat viipyneet saarella kokonaista kolme kuukautta, eikä kukaan Kesareassa ja Roomassa tiennyt, miten vankisaattueelle oli käynyt.” [Novum]

12. Tulimme Syrakusaan ja viivyimme siellä kolme päivää. 13. Sitten lähdimme taas purjehtimaan ja saavuimme Regiumiin. Kun olimme olleet siellä päivän, alkoi puhaltaa etelätuuli, ja me pääsimme kahdessa päivässä Puteoliin. 14. Siellä tapasimme veljiä, ja nämä pysyivät meitä jäämään viikoksi luokseen. Näin me saavuimme Roomaan. 15. Siellä asuvat veljet olivat jo kuulleet meistä ja tulivat meitä vastaan Forum Appiin ja Tres Tabernaen pikkukaupunkeihin saakka. Nähdessään heidät Paavali kiitti Jumalaa ja sai lisää rohkeutta.

”Jo useita vuosia aikaisemmin Paavali oli Roomalaiskirjeen välityksellä valmistanut Rooman veljiä tuloonsa (vrt. Room 1:9 ss.). Nyt nämä veljet kiiruhtivat häntä vastaan. Heidän joukossaan oli varmasti seurakunnan vanhimpia.” [Novum]

16. Kun sitten olimme perillä Roomassa, Paavalille annettiin lupa asua omissa asunnossa yhdessä häntä vartioivan sotilaan kanssa.

”Paavalin Roomasta Filemonille ja Kolossan seurakunnalle kirjoittamat kirjeet osoittavat Luukkaan olleen parhaillaan hänen luonaan (Filem 24; Kol 4:14). Paavalilla oli suhteellisen hyvät olot Roomassa, vaikka hän olikin vartijaan kahlehdittu. Jakeessa 20 hän viittaa ranteessaan olevaan kahleeseen. Koko ajan hänen täytyi olla valmiina lähtemään oikeuden eteen, mutta hänellä oli täydellinen vapaus ottaa vastaan vieraita, julistaa ja kirjoittaa.” [Novum]

PAAVALI ROOMASSA

17. Kolmen päivän kuluttua Paavali kutsui juutalaisten johtomiehet luokseen. Kun nämä olivat saapuneet, hän sanoi: "Veljet! Minut luovutettiin Jerusalemissa roomalaisten käsiin, vaikka en ole millään tavoin rikkonut kansaamme enkä isiltä perimiämme säädöksiä vastaan. Nyt minut on tuotu vangittuna tänne.

"Siltä varalta, että hänen jerusalemlaiset vihamicheensä olivat lähettäneet hänestä kielteisiä ja perättömiä tietoja, hän halusi ilmeisesti kumota ne heti alkuunsa. Paavali selittää lyhyesti mutta täsmällisesti, miksi hän oli vedonnut keisariin (j. 17-20)." [Novum]

18. Roomalaiset kyllä olisivat kuulustelun jälkeen päästäneet minut vapaaksi, koska en ollut tehnyt mitään, mistä olisin ansainnut kuolemanrangaistuksen,

"Päällikkö Lysias, maaherrat Feeliks ja Festus sekä kuningas Agrippa olivat kuulustelleet häntä löytämättä syytä, miksi hänet olisi pitänyt tuomita kuolemaan. Päinvastoin he olisivat halunneet vapauttaa hänet. Kuninkaan lausunnosta ilmenee, että ainoastaan Paavalin vetoaminen keisariin oli ollut vapauttamisen esteenä (26:32)." [Novum]

19. mutta juutalaiset olivat sitä vastaan. Niinpä minun oli vedottava keisariin - ei kuitenkaan siinä mielessä, että mitenkään tahtoisin syyttää kansaani.

"Paavalin olisi ollut helppo kohdistaa syytöksiä juutalaisiin, mutta hän korosti, ettei se ollut hänen tarkoituksensa. Hän tahtoi vain puolustautua." [Novum]

20. Tämän kaiken takia minä kutsuin teidät tänne saadakseni tavata teidät ja puhua kansanne. Olen näet kahleissa Israelin toivon tähden."

"Se, että hän oli täällä vankina, johtui siitä, että hän kristittyinä uskoi Jeesuksen Kristuksen olevan Israelin toivo ja juutalaisten messiaanisen toivon ruumiillistuneen Jeesuksessa. Paavali korosti täällä samoin kuin Jerusalemissa, ettei kristinuskon sanoma suinkaan vie pohjaa Israelin uskonnolta. Sen sijaan se on isille annettujen lupausten täyttymys." [Novum]

21. Juutalaiset vastasivat: "Emme ole saaneet Juudeasta mitään kirjettä, jossa kerrottaisiin sinusta, eikä kukaan veljistä ole täällä käydessään puhunut sinusta pahaa, ei julkisesti eikä yksityisesti. 22. Mielellämme kuitenkin kuulisimme, mitä sinä näistä asioista ajattelet. Sen näet olemme saaneet tästä laskosta tietää, että se kaikkialla herättää vastustusta."

"Koska he pitivät kristinuskoa juutalaisuuden uutena puolueena tai lahkona (vrt. 24:5), he varmasti yllättyivät kuullessaan Paavalin yhdistävän sen Israelin toivoon. He näyttivät tietävän kristinuskosta vain sen, että se sai osakseen vastustusta juutalaisten taholta kaikkialla." [Novum]

23. He sopivat Paavalin kanssa uudesta tapaamisesta, ja määräpäivänä heitä tuli useampia hänen majapaikkaansa. Aamuvarhaisesta iltamyöhään Paavali todisti heille Jumalan valtakunnasta ja selitti sitä. Mooseksen lakiin ja profeettoihin vedoten hän yritti taivuttaa heidät uskomaan Jeesukseen.

"Kokouksesta tuli pitkä. Paavali todisti omasta uskoontulostaan, ja muuten hän puhui juuri niin kuin hänellä oli tapana juutalaisille puhua. Vanhan testamentin kirjoitusten avulla hän osoitti, että Jeesus oli Messias. Hän käytti lähtökohtanaan Mooseksen lakia, jonka viholliseksi häntä väitettiin. Tällaisen saarnan »kirjoitusten mukaan» Jeesus oli pitänyt Emmauksen tiellä (Luuk 24:27). Siinä tähdennetään Vanhan testamentin merkitystä." [Novum]

24. Jotkut vakuuttuivatkin siitä, mitä hän puhui, mutta toiset pysyivät epäuskoina. 25. He eivät päässeet keskenään yhteisymmärrykseen, ja heidän lähtiessään Paavali sanoi ainoastaan nämä sanat: "Oikein on Pyhä Henki profeetta Jesajan suulla puhunut teidän isistänne: 26. - Mene tämän kansan luo ja sano: Kuulemalla kuulkaa älkääkäs käsittäkö. Katsomalla katsokaa älkääkäs nähkö. 27. Sillä paatunut on tämän kansan sydän, vain vaivoin he kuulevat korvillaan ja silmänsä he ovat ummistaneet, jotta he eivät silmillään näkisi, eivät korvillaan kuulisi eivätkä sydämellään ymmärtäisi, jotta he eivät kääntyisi eikä minä parantaisi heitä.

"Paavali oli lainannut monia Vt:n kohtia, ja hän päätti puheensa profeetta Jesajan varoittaviin sanoihin. Ne eivät olleet hänen omia sanojaan, eivät oikeastaan myöskään Jesajan. Ne olivat Jumalan sanoja." [Novum]

28. Tietäkää siis: Jumala on lähettänyt pelastussanomansa pakanakansoille, ja ne myös kuulevat sitä!"

"Pelastuksen sana oli lähetettävä pakanoille, jotka ottaisivat sen vastaan aivan toisella tavalla kuin juutalaiset. Evankeeliumia sanotaan "Jumalan pelastussanomaksi". Paavali ei sanonut tätä tuomitakseen juutalaisia, vaan havahduttaakseen heidät." [Novum]

29 (puuttuu vanhimmista käsikirjoituksista.) Paavalin sanottua tämän juutalaiset lähtivät pois keskenään kiivaasti väitellen.

”Tämä jae puuttuu tietyistä käsikirjoituksista. Siinä kerrotaan, että lähtiessään juutalaiset väittelivät kiivaasti keskenään. Paavali oli varsin rohkea lainatessaan Jesajan sanoja ja suunnatessaan ne niin suoraan kuulijoilleen. Ehkä tässä tarkoite-

taan vain jakeen 28 sanoja, joiden mukaan evankeliumi oli julistettava pakanoille. Hänen saarnansa Jerusalemissa oli päättynyt samaan toteamukseen (22:21-22).” [Novum]

PAAVALI JULISTAA JA OPETTAA ROOMASSA

30. Täydet kaksi vuotta Paavali sitten asui omissa vuokra-asunnoissaan ja otti vastaan kaikki, jotka tulivat hänen luokseen.

”Edes vankina hän ei ollut kenellekään taakaksi. Hän oli riipumaton viimeiseen asti. Kaksi vuotta keisarin tuomiota odotellessa eivät suinkaan kuluneet hukkaan.” [Novum]

31. Hän julisti Jumalan valtakuntaa ja opetti, kuka Herra Jeesus Kristus on, avoimesti ja kenenkään estämättä.

”Evankeliumi oli tullut silloisen maailman pääkaupunkiin jo aikaisemmin. Nyt Paavalikin oli tullut sinne, ja vaikka hän oli saapunut toisella tavalla kuin hän itse ja Rooman kristityt oli-

vat ajatelleet, hän oli kuitenkin evankeliumin lähettiläänä tässä kaupungissa. Paavali ilmeisesti vapautettiin kahden vuoden kuluttua. On olemassa monta teoriaa siitä, miksi Apostolien teot päättyvät näin yllättäen, ikään kuin kesken. Yksinkertaisin selitys on ehkä se, että kirja kirjoitettiin heti apostolien vapauttamisen jälkeen, mahdollisesti hänen ollessaan lähetyksimatalla Espanjassa, mihin viitataan Ensimmäisessä Kleemänsin kirjeessä vuodelta 96 jKr. Ei ole kuitenkaan mitään todisteita siitä, että Paavali olisi saapunut Espanjaan, mutta ks. Room 15:24. Kirja päättyy ilman mainintaa keisarin päätöksestä todennäköisesti siksi, että se oli tarkoitettu oikeudenkäynnin aikana käytettäväksi puolustuskirjoitukseksi. Apostolien tekoja on sanottu »kirjaksi, jolla ei ole loppua». Se kertoo lähetytyöstä, joka tulee jatkumaan aina Herran paluuseen saakka.” [Novum]

